

I betænkningens udkastets § 29, stk. 4, er medtaget en bestemmelse om, at justitsministeren kan autorisere personer, der har sagkundskab med hensyn til bestemte arter af løsøre, der sælges med ejendomsforbehold, til at bistå fogedretterne med værdiansættelserne efter § 29, stk. 1 og 2. Som begrundelse herfor anføres i betænkningen s. 104, at det navnlig ved de mindre fogedretter kan være vanskeligt at skaffe egnede vurderingsmænd, og at egnethedskravet til vurderingsmændene i visse tilfælde bør skærpes. Udvalget har med reglen navnlig ønsket at opnå en mere betryggende vurdering i forbindelse med tilbagetagelse af biler, radio- og TV-apparater og »hårde hvidevarer«.

Det er imidlertid tvivlsomt, om justitsministeriet har bedre forudsætninger end den lokalkendte fogedret til at udpege egnede vurderingsmænd. Justitsministeriet må ved bedømmelse af ansøgers sagkundskab og egnethed støtte sig til udtalelser fra brancheorganisationer, fogedretter m. v., uden at ministeriet i øvrigt kan forventes at have noget nærmere kendskab til ansøgeren. Det må dernæst forudses, at der i givet fald skal autoriseres et så stort antal vurderingsmænd, at selve det løbende arbejde hermed bliver temmelig omfattende. Hertil kommer, at reglen i § 28, stk. 2, hvorefter kreditors restfordring i forbrugerkøb som hovedregel falder bort, må antages at medføre, at det i de fleste forbrugerkøb, hvor det købte tages tilbage, ikke bliver nødvendigt med en formelig værdiansættelse.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at det er vigtigt, at værdiansættelsen sker på fuldt betryggende måde, men har på baggrund af det anførte ikke fundet, at der er tilstrækkelig anledning til at skabe hjemmel til at autorisere vurderingsmænd. Er det i en mindre retskreds vanskeligt at finde frem til en egnet vurderingsmand, kan fogedretten spørge i en naboretsskreds eller i den nærmeste større retskreds, som i langt de fleste tilfælde vil kunne anvise en egnet vurderingsmand. Fogedretten vil endvidere kunne rette henvendelse til den pågældende brancheforening.

Til §§ 30-31

Bestemmelserne vedrører dels køberens ret til inden for en vist frist at *indløse* de ting, kreditor har taget tilbage, dels køberens ret til delvis at *indfri* købekontrakten, når denne omfatter flere ting.

Bestemmelserne svarer til afbetalingslovens § 6, stk. 2, og § 7 samt til §§ 30-31 i betænkningens udkast, hvorom der henvises til betænkningen s. 104-105.

Som nævnt i betænkningen s. 104-105 frafalder køberen ofte indløsningsretten under tilbagetagelsesforretningen, da kreditor ellers ikke vil kunne disponere over det tilbagetagne inden for indløsningsperioden (14 dage). Det er i § 30 og § 31, stk. 2, præciseret, at køberen fortsat kan give afkald på indløsningsretten.

Til § 32

Bestemmelsen tilsigter bl. a. at knytte visse civilretlige sanktioner til kreditors tilbagetagelse af det solgte ved selvtægt. Udvalgets overvejelser angående selvtægt er omtalt under pkt. 3. f. 3°. i de almindelige bemærkninger. Baggrunden for § 32 er omtalt under pkt. 7. h. samme sted.

Til stk. 1.

Bestemmelsen, som er ny i forhold til udvalgets lovudkast, gælder for alle køb med ejendomsforbehold. Som nævnt i betænkningen s. 44 er det næppe efter gældende ret endeligt afklaret, om det forhold, at kreditor har taget det solgte tilbage ved selvtægt, afskærer ham fra at begære sig formelig indsat i besiddelsen af det solgte ved en umiddelbar fogedforretning for på den måde at få gennemført et økonomisk opgør med køberen efter afbetalingslovens regler. Den foreslåede bestemmelse afklarer retstilstanden på dette punkt, idet fogedretten i sådanne tilfælde som altovervejende hovedregel skal afvise en anmodning om en umiddelbar fogedforretning. Dette gælder også med hensyn til en umiddelbar fogedforretning i anledning af tilbagetagelsen. Fogedretten skal således normalt afvise kreditors anmodning om at kræve sig indsat i eventuelt tilbehør til det solgte, f. eks. en bils papirer.

Reglen gælder ikke, hvis køberen har samtykket i den udenretlige tilbagetagelse. Samtykke til tilbagetagelsen kan efter omstændighederne foreligge stiltiende, f. eks. ved at køberen har efterladt den solgte bil uden for sælgerens forretning.

Da det i visse særlige tilfælde ville være urimeligt at afvise en umiddelbar fogedforretning, selv om sælgeren har udøvet selvtægt, giver reglen mulighed for, at fogedretten undtagelsesvis ikke afviser kreditors begæring. Der kan således tænkes tilfælde, hvor også køberen er interesseret i en opgørelse i fogedretten på det foreliggende grundlag, eller hvor køberen har lagt alvorlige hindringer i vejen for en tilbagetagelsesforretning.

Har fogedretten afvist fogedforretningen, kan kreditor dog begære fogedrettens medvirken, såfremt han efter tilbagetagelsen har erhvervet et